

תפארת אומן



בס"ד | גליון ב' | מנחם אב תש"פ | יו"ל ע"י איגוד רבני ברסלב להצלת הבית החיים של רבינו באומן | להערות ודיווחים: 148148b@gmail.com

דבר המערכת

שבוועים חלפו מאז שהופיע גליונה הראשון של "תפארת אומן". האמת תאמר, כי לא אחד הרים גבה, מה לתבן בעפרים, וכי חסרים גליונות היוצאים לאור ע"י חסידי ברסלב?

אך מי שנבחן בחוש הביקורת וההבחנה החדה, לבטח שם לב, שלא מדובר בעוד עלון. מדובר בעלון ייחודי, שיותר משהוא עוסק בתורת ברסלב בעצמותה, הוא מעניק במה מיוחדת לעיר הגעגועים אומן, וזו הסיבה ששמו של העלון נבחר ל"תפארת אומן".

וכאן, לכאורה, עולה התמיהה, וכי אומן אינה עוד עיר במדינת העמים, שכל הקשר שלנו אליה, היא אך ורק מפני ששם ספון רביה"ק ז"ע, וכי העיירה מז'בוז' נתקדשה לשעתה ולעתיד לבוא, מפני ששם חלקת מחוקק ספון רבינו הבעש"ט ז"ע, או שמא העיירה ברדיטשוב שנועדה לשם ולתהילה מפני שבא חי ונטמן סגנון של ישראל, הפכה לעיר הקודש? לא ולא, לא מז'בוז' ולא ברדיטשוב הינם עיר קודש, הם בסך הכל ערים ועיירות בהם חיים גויים מגושמים, החיים חיי בהמיות ותו לו, והגם שבדאי ד' אמות של מקום מנוחתם הצדיקים הוא מקום קדוש עד מאד, ויש בהם משום קדושת אר"י ואפשר לפעול שם גדולות ונצורות, אך העיר סביבותיהם, אינם שונים ב"קדושתן" מפרוץ בצרפת, או מנהטן בארה"ב.

שונה היא העיירה אומן, שיעודה מששת ימי בראשית, כשם שלגבי קברו של משה, אמרו חכמינו (פסחים נד): שנברא בששת ימי בראשית, ערב שבת בין השמשות. כשגם הוא, שוכב בארץ העמים, 'מול בית פעור'... כך גם ציונו של רבינו הקדוש, 'כי שם המקום המוכן לו מששת ימי בראשית, לעסוק שם בתיקון העולם לדורות, לכל מי שיבוא אליו לשם ויאמר העשרה קפיטל תהילים הידועים אצלו, כאשר הבטיח בחיים חיותו. אשרי הזוכה לזה!" (ימי מוהרנ"ת, 10).

קברו של רבינו נבחר להיות דווקא באומן, העיירה אשר העיד עליה רבינו הקדוש, בהיכנסו לשם שהיא: "הקצה והסוף של ישראל, במקום שגבול ישראל כלה... ועל כן צריכין שמירה גדולה שלא יכשל חס ושלום" (חיי מוהר"ן, קצה).

דווקא שם, בקצה הקדושה, מול בית פעור, איווה הצדיק למושב לו, כדי לשלוף משם אלפי

המשך בעמ' 4 <<

שלא עשני גוי...

לא אבדו, כי אם גם אחרי זמן ועידן שעצמותיהם יבשו ואפילו נרקבו, ונתקיים בהם "ואל עפר תשוב" כפשוטו ממש, מאמינים בני מאמינים אנו שהנפטר אינו בגדר מת לחלוטין כי אם עדיין נפשו קשורה בו.

(וכמובא בעץ חיים לרבינו האריז"ל (שער רפ"ח ניצוצין פ"א) ש"אחר שמת ויצאה נפשו ממנו, נשאר חלק מנפשו בתוך הגוף, כדי שעל ידי זה יוכל לקום בתחיית המתים". ובספר הקדוש מעבר יבק (מאמר ב, פ"א) מובא כי "יש קשר אל הנשמה עם הגוף אפי' אחר הסתלקה, ואפי' אחר ששלט הרקב בעצמות... והמיתה אינה מבטלת החושים... וכן אומרים (יבמות 42). שפתותיו דובבות בקבר... ואפי' כשאנים צדיקים מצינו דיש להם הרגשה אחר המיתה" עכ"ל. ובאברבנאל על הפ' (יחזקאל לו יב) כתב, שיעשה הקב"ה פליאה עצומה באחרית הימים קרוב לזמן הגאולה,

המשך בעמ' 2 >

ההבדל המאד מהותי בין השקפת גוי כופר, לבין - להבדיל - יהודי מאמין, על המוות. הגוי הכופר, נפרד מיקירו שמת, כאדם שנפרד ממכשיר משוכלל או כלכל מתוק שהלכו לבית עולמם. הוא בוכה עליהם מרורות, מספיד עם דמעות בעינים עד כמה הכלב היה קשור אליו בעבותות אהבה... עד כמה המכשיר שימש אותו במצבים הכי קשים... הוא גם מסוגל להציב מצבה על קברו, ולבנות פסל לזכרו, אך יודע הוא היטב כי למעשה הוא נפרד ממנו לעולם. מה שהיה שוב לא יהיה.

אוי, כמה שונה היא השקפתו של היהודי על הנפטר, שגם אם היה הכי קרוב ללב, קשור אליו בקשר אמין וחזק כל יתואר, גם אם היה זה אביו או אמו, בנו או בתו (רח"ל), הוא אמנם מבכה עליהם מרה, הוא מספידם הספד מר, אך יודע הוא היטב, כי בסך הכל עברו הללו דירה, מעולם השפל לעולם שכולו טוב, ולא רק שנשמותיהם

חדשות אומן

חסידי ברסלב בכל רחבי העולם היהודי מתכוננים לקראת הקיבוץ בראש השנה תשפ"א באומן ועוקבים בדריכות אחרי ההתפתחויות בעקבות בהלת הנגף העולמי

פעילות חסרת טעם של ראש העיר אומן • והתגובות



בעוד חודשים ספורים צפויות להתקיים בחירות באומן, וישנם מתמודדים מול ראש העיר המכהן, סיכויי של ראש העיר המכהן להבחר שוב אינם מובטחים, משכך מנסה

לצבור לעצמו אהדה, ולשם כך פרסם הודעה מצולמת לתושבים, בה מסביר כי לדעתו בשל סכנות הקורונה יש לבטל את קיבוץ ראש השנה באומן, היל"ת.

בדבריו, פנה לתושבים וביקשם לחוות דעתם בסקר שעשה, בו הם נשאלים האם להתיר או לאסור השנה את עליית החסידים. על פי האמת אין לסקר זה השפעה מעשית - שכן באופן כללי, השפעתו של ראש העיר על קיום הקיבוץ, אינה גבוהה, אולם כתעמולת בחירות, זה עוד משהו...

רבנים באוקראינה ראו בהתנהגות ראש העיר כאנטישמיות של ממש, והביעו מחאתם ואף פנו לנשיא אוקראינה במטרה לשוחח עמו על כך.

והיות ודבריו עוררו דוברים ברחבי אוקראינה ואף כמה מכלי התקשורת הכלליים בארץ ישראל השומרים טינה בליבם ששו לפרסמם, יצא 'איחוד ברסלב באומן' עם מכתב תגובה חריף לתקשורת באוקראינה אודות התנהלותו

אצל הגויים לא תהיה להם שוב בעיה לסלק את ה"מפגע" הנדלנ"י ולהפוך את בית הקברות, ובפרט כשגם מצבות לא נותרו שם, לשכונת מגורים מפוארת שתשמש את אלו שעדיין חיים עלי אדמות...



שונה, כרחוק מזרח ממערב, ההשקפה היהודית כלפי אותם עצמות יבשות, שחלקם כבר נרקבו למחצה או לחלוטין. יראת הכבוד! דרך ארץ! רתת דקדושה! אמנם אין ידוע לנו מי הם, אך זאת ידענו, שמדובר ביהודים, שבחיים עבדו את ה', ביניהם כאלו שבצדקות העמידו בחייהם את העולם, וגם אם לא נותרו מצבות, אם זה מפאת צוק העתים, ואם זה מפני שכופרים אכזריים דוגמת הקומניסטים והנאצים, שבכוונה תחילה בזדון וברוע לב עקרו את המצבות באם היו, ודאגו למכור שטחים מביה"ח, כדי שימחה זכרו מן העולם ובפרט ברבות הימים - יהודי המגיע למקום

שכזה, וידוע לו כי מתחת לפני הקרקע שוכנים להם נפטרים יהודים, שבחיים חיותם התפללו, למדו, קיימו מצוות, והם עתידים לקום בתחיית המתים עם כל מתי ישראל, הוא לא יהיה מסוגל לשבת רגל על רגל בבית שנבנה במקום זה. הוא לא יוכל להרדם בלילה, על מיטה השוכנת בתוך בית הארחה שנבנה על גבי המקום הקדוש הזה, ובודאי ובודאי, שלא יוכל לעשות צרכיו בבית הכסא השוכן שם, ושצינורותיו עוברים אף הם בעמקי האדמה, ליד או על חשבון עצמות המתים שנעקרו ממקומם רח"ל.

זוהי הרגשה יהודית פשוטה ויסודית, שרק בשנים האחרונות, יש צורך לחדד ולעורר, כי פעם, ולא מדובר לפני מאות בשנים, כי אם שנים ספורות בלבד, איש לא היה עולה על רעיונו, גם אם הוא רחוק מדקדוק במצוות ומעש"ט, לזלזל במקום קדוש שכזה, וגם אם היו מציעים לו מלא ביתו כסף וזהב עבור כך, היה רועד פחד מות מלהתחיל עם המתים... רבותי! מה קורה לנו, האמנם?!



מדובר בבית קברות עתיק יומין, שכבר חלף זמן רב, ובצוק העתים נשכח זכרם ואין ידוע לצאצאיהם עליהם, אצל הגויים לא תהיה להם שוב בעיה לסלק את ה"מפגע" הנדלנ"י ולהפוך את בית הקברות, ובפרט כשגם מצבות לא נותרו שם, לשכונת מגורים מפוארת שתשמש את אלו שעדיין חיים עלי אדמות... אצטידון רחב ידים שיספק הנאות לאלו שעדיין לא הגיע שעתם...

ובינינו, מדוע לא? הרי קבורים שם בסך הכל עצמות! ואולי אפילו רק רקב, אז מה זה משנה אם זה עצמות של חתול או של אדם, אם הניחו את העצמות בקברם 50 שנה, אז ממש מגיע לבעלי הקרקע צל"ש! אך עכשיו, כשכבר חלפו 100 שנה ויותר, ובית הקברות שפעם היה בקצה העיר, הוא כיום במרכז, וכל ס"מ שם שווה הון עתק, אין כל סיבה שלא יעיפו לכל הרוחות את מה שנותר - אם נותר - באדמה, ואת מקומם ירשו יסודות ביטון, לרווחתם של אילי ההון או ליתר דיוק המתענדים לכך, ולצמיחתה והתפתחותה של המודרניזציה בעיר...

שבני אדם שהיו כבר מתים ונשכחים מעל פני האדמה, ישיבו גופותיהם להתרכב, ותחולו בהם נפשותיהם כאשר היא בזמן חייהם".

לכן, כשיהודי מגיע לבית קברות, הוא לא רואה מולו מצבות גרידא, אבנים יבשות ללא רוח חיים, בעיני רוחו הוא רואה את נפשו ורוחו ונשמתו של הנפטר, שחלקם פה וחלקם בעולם האמת, ולכן כשהוא אומר פרק תהלים, מדליק נר וכדומה, אלו הם אינם "טקסי זכרון" שנועדו לעודד ולהרגיע את המשפחה והחברים שנותרו בחיים, כי אם לתועלת הנפטר, ולהעלותו מדרגה לדרגה בגזי מרומים.

וזו הסיבה שכאשר



תיאורו המרגש והמרטיט של רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל על הקיבוץ באומן בשנת תר"פ

עננים שחורים ריחפו על הקיבוץ של רבינו בראש השנה של אותה שנה, כאשר מחד השתוללו כנופיות (באנדעס) ברציחות אכזריות על ימין ועל שמאל, ומאידך השתוללה מחלת הטיפוס במלוא עוצה, אולם אנשי שלומינו חסידי ברסלב מסרו נפשם ויצאו לדרך הקשה זרועת הסכנות, וקיימו את הקיבוץ באומן כבכל שנה ושנה

הדרך זרועה סכנים...

מתאר רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל: היה זה לקראת ראש השנה של שנת תר"פ. בקיץ שלפני כן, קיץ תרע"ט, היה קשה מאוד להגיע לאומן. מצד אחד היתה הדרך זרועה סכנים... (כהגדרתו הידועה של מוהר"ת זיע"א לבנו), כאשר בכל מקום ובפרט בדרכים המובילות מעיר לעיר שרצו כנופיות "באנדעס", שודדים ורוצחים שצמאו בעיקר דם יהודי, ואם בכך לא די הרי שבאותה שנה השתוללה מחלת הטיפוס במלוא עוצה והמונים חלו בה התפתלו מייסוריהם, ורבים מהם לא שרדו את המגיפה ונפחו את נשמתם, רח"ל.

כסף מנלן?!...

למרות כן בסיעתא דשמיא עצומה, עלה בידינו לשכור עגלה באותם ימים הטרופים, כי הנוכרים תאבים לממון, והבטחנו לבעל העגלה לשלם לו במיטב כספנו, על אף שבמציאות לא היה לנו כסף לנסוע, אחרי שרעב כבד שרר אז בארץ, וגם הפרוטות המעטות הנצרכות עבור קניית לחם לא היו בידינו, אלא שה' עזר לנו באופן נפלא, וכך היה מעשה, ניגשתי לחותני רבי אהרן קיבליטשער ע"ה ושפכתי לפניו את מר לבי: ראש השנה קרב ובא והמצב הוא כמו שהוא ומהיכן אקח כסף לנסיעה? ... הוא הרגיעני: דע לך שיש לי כסף מספיק עבור הנסיעה גם בשבילי וגם בשבילך, כי כל הקיץ אגרתי פרוטה לפרוטה, והצלחתי לאסוף סכום כסף עבור שנינו...

אי אפשר לתאר את שמחתי וגודל אושרי באותה שעה...

שנה לאחר מכן ביום כ' אלול תרפ"א הוא הזכיר לי את אותה נסיעה, היה זה כאשר חמי שכב על ערש דוי, בשעותיו האחרונות ממש או אז הוא הזכיר לי את אותה נסיעה, שרק בזכותו יצא לי להיות באותה שנה על ראש השנה, וביקשני בכל לבו שאף אני אגמול עמו חסד לקחת אותו לרבינו לראש השנה...

המשך בעמ' 4 <<

יחידי סגולה

עקב הסכנות הנוראות והאיומות שהיו באותה שנה, רבים מאנ"ש לא זכו להגיע לאומן לקיבוץ. המצב היה נורא כאשר בכל עיר ועיירה התמקמו כנופיות "באנדעס" בלשון העם או "פאטלירצ'עס" על שם מנהיגם פטלירא ימ"ש, הללו צצו כפטריות אחר הגשם, וגילו נוכחות בכל פינה ומקום כשהם חמושים בנשק שנטלו עמם עם שחרורם מהצבא, מבלי שתהיה עין פקוחה עליהם ועל מעשיהם עקב מות הצאר והתמוטטות שלטונו.

אנשים חששו לצאת לרחוב בכדי שלא להתקל בהם. סיפורים מסמרי שיער עברו מפה לאוזן בקרב תושבי העיירות, סיפורים אודות "פגישות" עם אנשי הכנופיות שנסתיימו במקרה הטוב בשוד כספי בלבד. האנדרלמוסיה שלטה בכל רחבי הארצות הקשורות לרוסיה הגדולה ובמיוחד ברחבי אוקראינה, מוצאם של התנועות המחתרתיות והכנופיות השונות על מנהיגיהם.

המצב היה בכי רע, פרעות ופוגרמים בהם נרצחו המון רב מישראל, היו כמעט מעשים שבכל יום והפכו לשיגרה, ומחמת כל זאת רוב אנ"ש לא יכלו להגיע לאומן על ראש השנה מלבד יחידי סגולה ממש. עגלה יחידה מטפליק הגיעה לאומן ובה שבעה אנשים; רבי אהרן קיבליטשער מטעפליק חתנו רבי לוי יצחק בנדר, רבי יצחק דאכאוונער ועוד ארבע אחרים. עליהם נוספו משאר מקומות עוד שלשה חסידים, ביניהם רבי יעקב זאב ברזסקי שחצה בשנה זו את הגבול מפולין במסירות נפש.

פירוש חדש - "אודך כי עֲנִיתִי וְתָהִי לִי לִישׁוּעָה" - נס הכלא!

לימים סיפר רבי לוי יצחק בנדר: יצאנו מטעפליק מוקדם בבוקר, הגענו לכפר "רסאשע" (הכפר הידוע שבו מינה רבינו את רבי מרדכי דיין להיות רב על טעפליק), לפתע יצאו לנגדנו גויים רוצחים, ואיימו עלינו שלא נעזי להמשיך בנסיעתנו אם חפצי חיים אנחנו. הם עצרו אותנו בבית מעצר והמצב היה בכי רע, מי יודע אם הם לא יבצעו את מזימתם וירצחו אותנו.

כשש שמונה שעות היינו כלואים במאסר,



לזכר עולם יהי צדיק

לרגל השבעה לפטירתו של הגאון החסיד רבי **אברהם יצחק כרמל** זצ"ל מגדולי מעתיקי השמועה מתורת רבינו הקדוש ותלמידיו זיע"א ובעמח"ס 'מקור חכמה' על 'ליקוטי מוהר"ן ושא"ס



מנוח לנפשו בראותו שאנשים מזרע ישראל מוכנים לעולל מעשי הרס בבית החיים הק', מקום מנוחתם של קדושי אומן הי"ד.

ביקור המשלחת בשטח הבית החיים המחולל באומן

מיד עם תחילת השערוריה, כאשר החלו להגיע השמועות המבהילות שיהודים בחזות חרדית מחללים קברי קדמונים בבית החיים העתיק של רבינו באומן ובעלי אינטרסים כלכליים ניסו לזרוע טשטוש ובלבול, הטריח עצמו הגה"ח רבי אברהם יצחק זצ"ל לנסוע לאומן כחלק ממשלחת מיוחדת של הרבנים גדולי זקני חסידי ברסלב שליט"א.

במסגרת המשלחת בה נטלו חלק הגה"ח רבי אפרים נחמן אנשין שליט"א, הגה"ח רבי שאול סירוטה שליט"א, והרה"ח ר' שמואל מאיר חשין שליט"א מומחה מזה שנים רבות בנושא קברי אבות ובפרט בבית החיים דאומן, הגיעו יחדיו לשטח בית החיים, לבדוק את המצב מקרוב על מנת להביא לידיעת הציבור ברחבי העולם היהודי, אודות האמת המתחוללת במקום.

למרבה הצער אכן נוכחה המשלחת בזוועה המחרידה כאשר התגלתה לנגד עיניהם מחזה שזעזעה את כל ישותם, וכפי שסיפר הגה"ח זצ"ל בפרטיות כמה וכמה פעמים על המראות המבהילות בהם נכח במו עיניו, וכשהוא מוסיף לספר על סדר הקבורה שהיה נהוג בבית החיים באומן מדור דור, כפי שקיבל מזקנו הגאון החסיד רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל.



ביום שבעה עשר בתמוז הלך לפתע לבית עולמו אחד המיוחד מגדולי משפיעי ברסלב, האי גאון וחסיד פאר עדת ברסלב, אשר הנחיל תורתה ומשנתה לדורות, מעתיק השמועה מדור דעה, הגאון החסיד המרומם רבי אברהם יצחק כרמל זצ"ל, למגינת לב כל בית ישראל.

אבידה שאין לה תמורה היא לכל עדת חסידי ברסלב בארץ ובגולה, שנהנו רבות מאורו הבהיר, בהיותו גאון גדול בתורה וחסיד במעשיו, אשר האציל מאורו לתלמידיו ולכל סובביו. גדלותו של המנוח זצ"ל היה בהיותו דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים, בהנחילו לדורות את המסורה והקבלה



שינק מזקני ברסלב מדור העבר, ובמיוחד מזקנו הגדול הגאון החסיד רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל ויבלחט"א אשר סמכו ידיהם עליו.

כידוע הגה"ח זצ"ל שימש רבות בשנים כבעל תפלה קבוע בקיבוץ הגדול בראש השנה באומן, ואלפי יהודים התעוררו מתפילותיו הנרגשות שבקעו מלבו הטהור בהשתפכות הנפש, נחלי דמעה והתעוררות עצומה.

רבי אברהם יצחק זצ"ל העשיר את עולם התורה עם חיבוריו הנפלאים ספר "מקור חכמה", פירוש נפלא בעיון ובבקיאות על הספה"ק ליקוטי מהר"ן, וספר "אשפוך לפניו שיחי" על עצת התבוננות שהוא מַעֲלָה עֲלֵיוֹנָה וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל (ליקוטי מוהר"ן כ"ה), שהפכו לנכסי צאן ברזל לחסידות ברסלב בעולם כולו.

למען הקדושים אשר בארץ המה

במיוחד היה הגה"ח זצ"ל מוכיח בשער, גודר גדר ועומד בפרץ, אשר מסר נפשו ללחום מלחמת ה' כאשר פורצי גדר בלבוש חרדי פגעו במצח נחושה בבית החיים הק', באומן, וחרב הוציא מתערה ללחום לכבודם של העצמות הקדושות באש קודש, שזעזע והחריד את שלומי אמוני ישראל בכל מקומות מושבותיהם.

הגה"ח זצ"ל לא הביט על כבודו ושאר חשבונות רבים והפקיר עצמו ללחום כארי למען הקדושים אשר בארץ המה ולמען כבוד ה' ותורתו. לא מצא

■ "עדות נאמנה" בשער בת רבים



ר' אברהם יצחק במעמד בקשת מחילה ג' סיון תשע"ו
בבה"מ"ד הגדול דחסידי ברסלב ירושלים

להאמין".

בסופו של דבר נאות רבי אברהם יצחק זצ"ל להשמיע את דבריו, ובלשון לימודים בה חונן, תיאר את כל מה שראו עיניו, תוך כדי שענינו זולגות דמעות שליש על החורבן הנורא של בית החיים הק' ועל צערם של הנפטרים הק' מלפני מאות בשנים "זה הרי פחות מחמישים אמה מהציון הקדוש... אסור לשותקו!".

ואכן עדותו הנאמנה של האי גאון וחסידי, איש נאמן, ת"ח ותמים במעשיו, היה לה השפעה גדולה בכל מקום, והביאה להתעוררות גדולה בקרב הציבור הק'.

...

■ אבדה גדולה לכלל אנ"ש

פטירתו של האי גאון וחסידי זצ"ל היא אבידה שאין לה תמורה, במיוחד בכך שנלקח מאתנו איש האמת אשר אזור כגבור חלציו בגבורה ואש קודש, בלי להביט על כבוד ואינטרסים אישיים, עקב הרגשתו העצומה לכבודם של הצדיקים וכבוד שמים המחולל.

לבטח שם בשמי מעל, הוא ימליץ יושר לכל תלמידיו הרבים ולכל כלל ישראל בדבר ישועה ורחמים, עדי נזכה לנבואת יקוצו וירגנו שוכני עפר.

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים!

מיד לאחר אותה נסיעה לאומן הופיע הגה"ח רבי אברהם יצחק זצ"ל בביד"צ העדה החרדית, כשהוא יחד עם שאר חברי המשלחת העידו מה שענייהם ראו ולא זר, כיצד חללו בשאט נפש את בית החיים ומאות עצמות קדושות מושלכות כדומן על פני השדה. פעמים רבות התבטא שהוא לא יכול לשכוח את המחזה הנורא שהתגלה לנגד עיניו "כאן נראתה חתיכת רגל... וכאן חתיכת ראש... היה ברור לעינינו שאין אלו עצמות שהגיעו למקום כי אם קברים מסודרים".

הגה"ח זצ"ל השמיע את דבר ה' במקלות, עם, כשהוא מגולל בכל הזדמנות על הכאב הגדול מהמעשה הנורא שאירע לעיני כל ישראל. במיוחד נודעה דרשתו הבהירה בלשונו הצח שהשמיע בפרטיות את כל מה שהעיד בפני חברי הביד"צ ב"מעמד עצרת" שהתקיים בבית המדרש ברסלב מאה שערים, כמו"כ נשא דברים ב"הוק-אפ" במעמד עצרת המחאה שהתקיימה בוויילאמסבורג בחורף תשע"ט.



ר' אברהם יצחק במשלחת זקני ברסלב
בבדיקת שטחים המחוללים

סיפור מעניין מספרים העסקנים שארגנו את העצרת בניו יורק, שכאשר ביקשו להסיר עדותו, התבטא בצער רב: "מה ארויח בדרשת? אני שותת דם מזה כמה שנים ומלא צער על כך שכמה שאני צועק, לדאבון ליבי ישנם אנשים שעדיין ממאנים

המשך מעמ' 1 - דבר המערכת

רבות נשמות מציפורני הטומאה והייאוש.

אין נאה יותר מאשר מכתבו הנפלא של רבי נחמן מטולטשין תלמיד מוהר"ר, אשר כתב לחסידי ברסלב שעלו לארץ ישראל והתגוררו בעיה"ק צפת:

"אשרים אשר אתם יושבים בצל ארעא קדישא, ומסתמא משתוקקים ומתגעגעים להתאבק בעפר ציון הקדוש והנורא אשר חפר ומצא שורש קדושת ארץ ישראל, כמרומו בספריו הקדושים והנעימים" (עלים לתרופה, מכתבי רנ"ט).

נתקדשה העיר בקדושה עילאה, בקידוש ה' הנורא שקדשו בה שלשים אלף יהודים, שמסרו נפשם על קידוש ה', כאשר בחרו לפשוט צווארם לשחיטה, ובלבד שלא להראות ולו לשעה חדא, שהם מסכימים להשתחוות לצלם.

הוי אומר, שהקשר של רביה"ק - ומשכן גם חסידי הנאמנים - לעיר אומן, הם קשר אמין בלתי ניתק, כשהציון והעיר קשורים זה בזה, ולא בכדי היתה משאת נפשו להטמן דייקא שם, על אף שעד היום נקרא על שמה של העיירה ברסלב, ולא על שמה של

עד השעה שתיים בצהריים, כשאנו שרויים בלחץ נורא. מיד כשהשתחררנו רצינו להמשיך דרכנו לאומן. הלילה כבר היה ליל "זכור ברית", והשעות חולפות ועוברות ועדיין הם מעכבים אותנו.

לבסוף, ללא הודעה מוקדמת הסתלקו הרוצחים ושחררו אותנו לנפשנו. לא ידענו על מה ולמה, מדוע עצרו אותנו ומדוע שחררו אותנו... אך פינו היה מלא שבח והודיה להש"ת, והמשכנו בנסיעה.

הגענו לכפר סמוך הנקרא "פולונקא", ולנגד עינינו מיתמר ועולה עשן מבתי הכפר. כאשר התקרבו ראינו שכולו בוער באש. תושבי המקום ספרו לנו בחרדה מהולה בשמחה, כי לכפר נזדמנה כנופיית רוצחים צמאי דם, והם המתו לעגלה שצריכה להגיע מטעפליק... כלומר לעגלה שלנו... הם הציבו מחסום בדרך על מנת לעצור את העגלה, לשדוד ולרצוח את כל נוסעיה היהודים... אולם בשעה האחרונה פקעה סבלנותם, והם העלו באש את בתי העיירה והמשיכו בדרך.

עכשיו נודע לנו שבזכות זה שהגויים עצרו ועכבו אותנו לכמה שעות בעיירה רסאשע נצלנו ממות בטוח מידיהם של הרוצחים מהעיירה פולונקא שבאמת רצו להרוג אותנו...

רבינו אמר: "איך קוק אויס אויף די וועגן וואס מיינע מענטשן פארן צו מיר אויף ראש השנה" אני צופה ומתבונן בדרכים שאנשי נוסעים אלי לראש השנה... רבינו ידע שפה נוסעים מאנשי לאומן, והכנופיות אורבות בדרך לנוסעים, ורצונם להרוג אותנו, ולכן עצרו אותנו שש שמונה שעות, כדי שכאשר נגיע לכפר השני כבר לא נפגוש את הרוצחים, רק את אבק מרכבותיהם של צמאי הדם בעזבם את הכפר, ממש זמן קצר לפני שהגענו, וכך ניצלנו בנס גלוי בחסדו יתברך.

התפילה לפני העמוד

באותה שנה נעדרו מהקיבוץ בעלי התפילות הקבועים. רבי אברהם שטרנהרץ לא יכל להגיע לקיבוץ. רבי נחמן נעמידובר נפטר



רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל

בית החיים של רבינו זי"ע בעיר אומן

נזיז לרגע את לוח השנים 250 אחרונה, בעיירה אומן גרו אלפי יהודים מהם תלמידי חכמים מופלגים ומהם פשוטי עם יראי אלקים המתפרנסים מיגיע כפם. העניות באותם הימים היתה דבר שבשגרה, פה ושם היו גם אנשים בעלי אמצעים, אך באופן כללי חיו יהודי רוסיה ומזרח אירופה בפשטות ודלות.

בעיירה אומן שכן כבוד בית קברות, שלא היה שונה משאר בתי הקברות בעיירות האוקראיניות, שמלבד מצבות מעטות, בדרך כלל של גדולי ישראל או עשירי עם, כמעט ולא היה ניכר שמדובר בבית הקברות, גדר בית החיים הוא זה שהכריז כי מדובר בבית קברות, אך לא לעולם חוסן, ברבות הימים פעלו שני גורמים שהגבולות טושטשו, האחד, הזמן שחלף, והשני והוא העיקר, השלטון הקומוניסטי האתאיסטי, שבכוונה תחילה ביקש לעקור את האמונה בבורא עולם, הכולל אמונה בהשגת הנפש ותחיית המתים, ולכן

מכר את שטחי ביה"ח, עליהם נבנו בתים וכו'. כמובן שהוא דאג להריסת גדר בית החיים, על מנת למחוק כל זכר לבית קברות.

ב ת ק ו פ ה מסוימת נבנתה שוב גדר בית החיים, אך לא במקומה הראשון, כך הגענו עד הלום,

שגבולות ביה"ח נטשטשו ואבדו לגמרי, וכיום לא ניתן לקבוע בבירור עד היכן משתרע גבול בית החיים, ורק כאשר נעשים חפירות בקרקע, ניתן לגלות באם מדובר בהמשך ביה"ח או לא, מה שמחייב זהירות גדולה על כל תקיעת מסמר בקרקע הסמוכה לבית החיים, לוודא שלא מדובר בהמשכו של ביה"ח שכן ידוע עליו.

כאמור בזמן שלטון הקומוניסטים באוקראינה, נבנו על שטח בית הקברות, בתים רבי קומות, מרכזי קניות, רחובות נסללו, כך שרוב שטח בית הקברות הפך לחלק מהעיר, ומלבד מה שהיה מקובל, אין שום אפשרות לוודא את גבולותיו של בית הקברות.

מיני אז שמסך הברזל הקומוניסטי נפל, ונפתחה האפשרות להגיע לציונו הק' של מוהר"ן מברסלב זי"ע, הפך האזור למבוקש ביותר, שהרי הרבבות המגיעים לציון ובפרט בימי ראש השנה, זקוקים לאכנסיה, מקום ללון, לאכול וכן הלאה.

ככל שחלפו השנים, הביקוש רק הלך וגבר, ואנשים מיהרו לרכוש עוד ועוד שטחים, על מנת לבנות על גביהם בתים, בתי הארחה, בתי תבשיל, בתי כנסיות, מקוואות, בקיצור כל מה שיהודי זקוק להם.

אלא... וכאן מגיע ה'אלא' הגדול. מרוב הליטות לרכוש ולבנות, ואין נפקא מינה אם זה למטרות נעלות דוגמת בתי כנסת, מקוואות, הכנסת אורחים וכו' או למטרות רווח, מכירת / שכירת דירות וכו', הרוכשים לא שמו אל לבם את העובדה, שמדובר בקרבת מקום לבית קברות יהודי, ויש הכרח לוודא שלא מדובר בחלק ממנו.

הרוכשים הראשונים כנראה לא ידעו כלל על

הבעיה, מאחר וסמכו על מה שהיה מקובל עד אז על גבולות ביה"ח, אך לאחר שהתגלה והוברר ללא ספק, שבית החיים משתרע על שטח הרבה יותר גדול ממה שחשבו, היה על כל בעלי השטחים לפני שהם תוקעים מסמר בקרקע לוודא במאת האחוזים שאין זה שטח בית הקברות ובודאי שלא לרכוש שטח לפני שנעשה בדיקה יסודית באם הוא בתוך או מחוץ לביה"ח.

לדאבון, מבין הרוכשים הרבים, יהודים חרדים, לא כולם עמדו בנסיון, גם תמורת הפסד כספי, כפי שנדרש מכל יהודי ("ובכל מאדך"), והם התעלמו מהמציאות ולמרות שכל גדולי ישראל מכל החוגים והעדות בכל רחבי העולם היהודי, הזהירו אותם לבל יהינו להניף את גרזן ההרס על הקברים המצויים בשטחם, הם המשיכו בשלהם ובעוה"ר עקרו בשאט נפש קברים רבים, ועדיין עומדים במרדם.

אמנם, מדובר ביחידים, וב"ה שרוב רובם של הרוכשים ממושמע לדעת תורה, אך אותם יחידים עושים שמות בקברים, וגם כאשר נראים בבירור שיריים של ארון קבורה מעץ, ובתוכו עצמות הנפטרים, באופן קבורה יהודית

טיפוסית, ממשיכים הם בחפירות, כאילו היו אלו עצמות חיות ועופות רח"ל.

גם בעידן הקורונה, כשאוקראינה היתה סגורה ומסוגרת, ולכאורה היה על בעלי אותם שטחים לתת אל לבם שהקב"ה שולח לנו 'תזכורת' להתנהג כמו שצריך, ולהיות יהודים גם כשלא קל, ובפרט בנושא זה שמואב בספה"ק שפגיעה בקברים גורמת לצרות ה' ירחם, (החת"ס כותב על המלחמה שהיתה בזמנו, שהיא באה בגלל פגיעה בקברים), ובהיותם יהודים רחמנים בני רחמים, היה עליהם לרחם על חולי ישראל, ולקבל על עצמם שלא לפגוע עוד בקברים, אך לדאבון לב, אדרבה ואדרבה, הם ניצלו את סגירת המדינה, לעשות מחטפים, ולגמור עובדות בשטח, או לנו שכך עלתה בימינו.

אף על פי כן, יודע כל יהודי, כי לעולם לא מאוחר, וגם עתה אחרי שכבר גרמו להרס נורא והוא בבחינת מעוות לא יוכל לתקון, ביכולתם גם כעת לשוב בתשובה, להחזיר המצב לקדמותו עד כמה שהדבר אפשרי (שהרי את העצמות השבורות כבר לא ניתן לאחות, וכן לא ניתן להחזירם למקומם המדויק, אך בהחלט ניתן להחזיר את אדמת הקודש למקומה יחד עם שברי העצמות), ובודאי ובודאי שלא להשתמש במה שכבר נבנה, להרוס את המבנה, וכתשובת המשקל להרתם מאכן ולהבא להצלת קברי ישראל ובתי החיים הפזורים בכל רחבי העולם, ובפרט באוקראינה הנתונים בסכנה תמידית, וכך יזכו לכפר על אשר עיוותו, ולקדש שם שמים בעולם כולו. ■



בשנת תרע"ט באמצע הקיץ [יצוין שגם רבי אלטר טפליקר גיסו של ראב"ן בעל המשיבת והשתכחות הנפש שהיה מתפלל כל שנה בראש השנה מתחילת התפילה עד "המלך" - נרצח באותה שנה בתענית אסתר, תפילתו היתה בדבקות וכוונה עצומה, מספרים שלא היתה מילה מ"אדון עולם" עד "המלך" שלא שמעוה יוצאת מפיו ככוונה ובדקדוק, בהגיעו ל"המלך" התיישב במקומו שליד הבימה, ואף אז המשיך להתפלל בקול רם עד שגם את התפילה בלחש שמעוהו מילה במילה מרוב דבקותו והתלהבותו. בטרם סיים שמונה עשרה לא התחיל החזן את חזרת הש"ץ ורק לכשפסע לאחוריו החלה את חזרת הש"ץ]

עקב כך באותה שנה התפלל רבי לוי יצחק בנדר לפני העמוד את רוב התפילות, "זכור ברית", מנחה ערב ראש השנה, מעריב לילי ראש השנה ותפילת מוסף, ורבי אלטר מירקס [ב"ד יעקב יוסף שהיה חתנו של רבי מאיר טפליקר מתלמידי מוהרנ"ת שהיה אדם גדול במעלה מאוד, ואחר כך עלה לארץ ישראל ונטמן בהר הזיתים] התפלל תפילת שחרית לפני העמוד.

סיפר רבי לוי יצחק, בראש השנה של אותה שנה (שנת תר"פ) לא היה מי שיתפלל לפני העמוד, אז שלחו אותי להתפלל לפני העמוד. גרתי אז בטפליק, כל הקיץ שכבתי חולה במחלת הטיפוס מראה פני קרוב היה יותר למראה פניו של נפטר רח"ל, וכך מינו אותי לעבור לפני העמוד בראש השנה, גם נעלים לא היו לי, הלכתי ללא נעלים כאשר סמרטוטים מכסים את רגלי היחפות, רק לאחר שרבי אבא לישניסקי אחיינו של רבי אברהם ב"ד נחמן שקיבל נעלים מאמריקה מסר לי אותן בפקודת רבי שמשון ברסקי... התפללתי לפני העמוד בקול שאגה גדול מאוד, כאשר בחוץ השתוללה אש חיה מה"באנדעס" שהיו אז בשיא התפרעותם. חיי כל אחד מאתנו היה בחשש סכנה ממש, וכך התפללתי לפני העמוד.



הקלויז של מוהרנ"ת באומן

"קלויז" או "בית חולים"?...

כשהגעתי אז לאומן, ונכנסתי ביום שלפני ערב ראש השנה לבית הכנסת "הקלויז", נבהלתי מהמראה הנורא שהיה נראה כמו "שפיטאל", דומה היה לבית חולים יותר מאשר לבית הכנסת, כאשר כל שני ספסלים נצמדו יחדיו והפכו למיטה מאולתרת, כולם שכבו על הספסלים, חולים וגונחים ממגפת הטיפוס שהשתוללה אז בצורה איומה, כאשר אנשים רבים נפטרו בגינה. גם רבי אלחנן ספקטור שכב



רבי יעקב זאב ברזסקי זצ"ל

רבי מתתיהו הכהן ברזסקי עובד ה' הגדול (מגדולי אנ"ש) שהבין למצבי, אחז ב' והובילני לביתו. גם שם שכבו כולם חולים במחלה הנוראה, ממש לא היה להם צורה של אנשים... ואני עצמי הייתי חולה מאד, מנופח כולי מהמחלה, עני ואביון מרוד. רבי מתתיהו נתן לי מעט לאכול, ואף בגדים יבשים השיג עבורי כי הייתי רטוב עד לשד עצמותי מהגשם והסערה שבדרך, ואף הציע לי מיטה עליה ישנתי כמה שעות עד שהעריב ליל זכור ברית.

נכנסתי לבית הכנסת לתפלת ערבית ושמעתי את השמש מכריז שבשעה שלוש לפנות בוקר אומרים סליחות "זכור ברית"... ואני עומד ותמה: סליחות? איזה סליחות? מי יוכל לומר הלילה סליחות, כאשר כל הבית הכנסת לארכו ולרחבו תפוס במיטות... והרי בבית חולים אני נמצא ומסביבי עדיין שוכבים חולים במצב קשה... מי יאמר סליחות? וכי יש עם מי לגשת לתפילה?

אולם, למרבית הפלא, כשהגעתי בשעה שלוש לבית הכנסת, ממש נדהמתי מהמראה שהתגלה לנגד עיני: אין מיטות ואין חולים, כאילו שום דבר לא קרה, נוכחנו בעינינו את גדולת רבינו הקדוש, בית הכנסת שאף לפני שעות ספורות שימש כבית החולים ובו שררה אנדרלמוסיה רבתית כאשר ספסלים זרוקים אחת הנה ואחת הנה, מקום מנוחתם של החולים - הפך בין רגע את מראהו ומסודר היה עתה להפליא, הספסלים והשולחנות על מקומם, ורבים כבר הגיעו וישבו כל אחד בפינתו הקבועה, כשספרי הסליחות בידם מתכוננים בחרדת קודש לקראת תחילת הסליחות שנערכה באותה שנה כרגיל, ללא כל שינוי, בהתעוררות בדבקות ובאש להבה כאילו דבר לא אירע.

ואז ניגש אלי ראש החבורה דאז רבי שמשון ברסקי וביקשני לגשת להתפלל כשליח צבור לסליחות של "זכור ברית". בתחילה סרבתי אולם רבי שמשון עמד בשלו, היתה לו תקיפות של מנהיג, ולא יכולתי בשום פנים ואופן לסרב לו, ואכן ניגשתי להתפלל לראשונה בחיי את

והתבטאויותיו של ראש העיר, ובס"ד המכתב הכה גלים לטובה.

ימים ספורים לאחר"כ התעוררה בהלה בין אנ"ש - היות והתפרסם מכתב כביכול ממשרד החוץ האוקראיני בו מודיע כי עליית החסידים לאומן אינה אפשרית.

אולם בשיחה שערכו נציגי "האיגוד הפועל" עם שר החוץ האוקראיני, התברר כי מטרת המסמך, היה להבהיר שעמדתם היא כי ראש העיר אינו פועל בעניין מטעמים אנטישמיים כי אם מהחשש לקיום אירוע המוני בעיצומה של מגיפה עולמית. יתירה מזו, המסמך לא בא לשלול את קיום הקיבוץ, אלא לומר שהקיבוץ לא יכול להתקיים במתכונתו הרגילה, כי אם יש להכין מתווה מתאים שיאפשר את קיום הקיבוץ.

מאחורי הקלעים, מתברר כי גורמים עלומים, המייצגים אינטרסים עלומים, הם העומדים מאחורי המסמך. לא ברור עדיין למה ומתוך איזה אינטרס, ברור רק כי מי שהפיק את המסמך, הם אנשים "משלנו", שמתוך חוסר אחריות מוחלט פרסמו את המסמך וגרמו לבהלה.

■ השמועות רצות: המתווה יכול קפסולות;



השמועות רצות: המתווה יכול קפסולות; יהיו אוטובוסים מיוחדים; בדיקות קורונה לפני העליה למטוס וכד'. האם יש משהו בשמועות האלה?

התשובה הברורה היא שלא! אין אף אחד שידע בדיוק מה יכלל במתווה, וכל הסיפורים המתפרסמים (כולל בכתבות בעיתונות המודפסת) מקורם בשמועות וחצי שמועות בלבד.

בעידן הקורונה, - קל מאוד לפרסם על הגבלות וצווים, אולם אילו היתה למפרסמים ולו מעט אחריות ציבורית, היו מדגישים שמדובר בשמועות בלבד ולא במידע מוסמך.

הדברים היחידים שניתן לומר - בהתבסס על המצב כיום - שברור כי תהיה חובת מסיכות, וכי יוטלו הגבלות כלשהן על התכנסויות, כולל, במתחם הציון (ונשוב ונדגיש: לא מדובר במידע מוסמך, אלא בהנחה הגיונית בלבד!).

לסיכומו של דבר, למרות שברור לכל כי בכל מצב ובכל תנאי הקיבוץ יתקיים - שכן אנ"ש מסרו נפשם על קיומו, גם במצבים מסוכנים ומורכבים יותר, וסמוכים אנו על כוחו של אותו צדיק - הרי שברור כי הקיבוץ יתקיים השנה בצורה שונה מהרגיל.

■ אנ"ש חסידי ברסלב באר"י נשואות...



אנ"ש חסידי ברסלב באר"י נשואות לשני דברים: מה היה החלטות שתקבלנה באוקראינה - והאם הרשויות באר"י (שהוכיחו בזמן האחרון את "אהבתם" הגדולה לכל דבר

שבקדושה...) יצליחו למנוע את קיום הקיבוץ, היל"ת.

אף היות וב"ה ישנם גם אלפים הבאים מארה"ב, הרי שעל פי מידע שהגיע מהאיגוד הפועל, בהשתדלות עסקנים חשובים בארה"ב, מתנהלים שיחות בין גורמים בכירים מארה"ב עם גורמים באוקראינה, על מנת לאפשר את קיום הקיבוץ במתווה הגיוני.

בשל כך, ובתאום עם "איחוד ברסלב באומן", ולאחר שמשרד נשיא אוקראינה קיים התייעצויות בין-משרדית (בהשתתפות משרדי התיירות, הדתות והבריאות באוקראינה), מינה הנשיא אדם מטעמו שירכז את הנושא.

הממונה המדובר כבר קיים שיחות עם כל הגורמים הקשורים לעניין באוקראינה, ועומד בקשר רציף עם אנשי "איחוד ברסלב" על מנת להעביר את עמדתם לנשיא.

ביום שני שעבר, כ"ח תמוז, התקיימה ועידה וירטואלית בין הרשויות באר"י והאוקראינים בנושא, בה הציגו האוקראינים את המתווים המתגבשים ואת עמדתם (האוהדת) בעניין הקיבוץ, ועתה, טוענים הרשויות באר"י, שהם יגבשו את עמדתם.

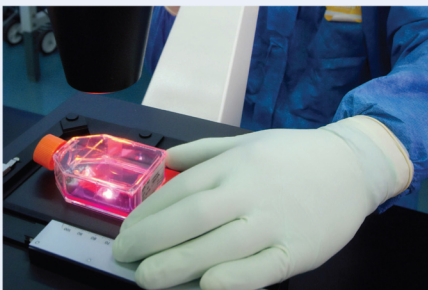
סיכום - בגשמיות: האוקראינים עצמם, למרות שברור שיטילו הגבלות כלשהן על הבאים לאומן, חפצים מאוד בקיומו של הקיבוץ, ולא נראה שלרשויות באר"י יש יכולת השפעה על כך, מה גם שנציגי ארה"ב, שאף היא צד בעניין, תומכים בעמדת אוקראינה.

התקווה שהמתווה שיתגבש יהי הגיוני, ושכמה שיותר אנשים יזכו גם השנה להגיע לציון רביה"ק ולהרבות את מנין הבתים בקיבוץ הק'.

עד כאן - חובת ההשתדלות המוטלת על כלנו כדי להגיע לקיבוץ בציון רבינו הקדוש, לימי ר"ה.

אולם, כפי שאנו חסידי ברסלב המחונכים שהכל תלוי בתפילה. הפה שאמר "כל הענין שלי הוא ר"ה", אמר גם "כל הענין שלי הוא תפילה", וכל חסיד ברסלב יודע שבכל ענין שהוא, העצה היעוצה היא תפילה. על אחת כמה וכמה בענין כה חשוב וכה יסודי - הרי שמחובתנו להתפלל מדי יום על קיום הקיבוץ הקדוש.

■ בדיקות קורונה בנמל התעופה בארץ ישראל



על פי מידע המתפרסם, מתכננת רשות שדות התעופה בארץ ישראל, להוציא מרכז להקמת מעבדות בדיקות לקורונה בנמל התעופה.

המכרז, ידרוש יכולת לביצוע כ-800 בדיקות בשעה, והצפי לפתיחת המעבדות בפועל, יהיו בשלהי חודש אלו הבעל"ט.

מסתמן, כי בדיקת קורונה בנחיתה תפתור את הנוסעים הנכנסים מחובת הבידוד, ויצטרכו להכנס לבידוד עד לקבלת התשובות לבדיקה.

אם יצא הדבר אל הפועל עוד לפני ראש השנה, זו בשורה לכלל אנ"ש שישובו מהקיבוץ, ויוכלו להפטר מהבידוד - דבר שיחסוך בעיות רבות, כתפילה במנין ביום הכיפורים וכדומה.

■ מידע דחוף לכל הנוסעים לאומן בימים אלו:

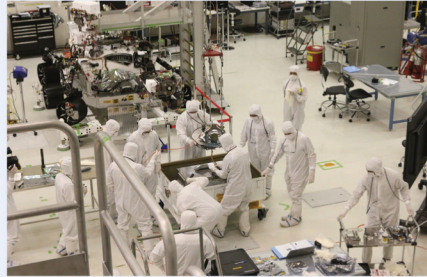
סוכן הנסיעות ר' יחיאל גלינסקי הי"ו פרסם כי כמה שנסעו קיבלו דוחות כאשר חזרו לקיב, בתאנה שההקלה הזו מיועדת אך ורק לנוסעים בטיסות מעבר (עובדה לא נכונה, שכן היא אינה מוזכרת בתקנות).

ואלו דבריו: מידע מעניין מי שעבר דרך 2 עמדות של

(דולר).

על פי דיווחי סוכני נסיעות, ניתן כעת גם בנמל התעופה באודסה לעשות בדיקה, כמו בקייב. התשובות מתקבלות בתוך כ-48 שעות.

על פי הודעות הממשל באוקראינה, בקרוב יוקמו מעבדות בדיקה בשדות תעופה נוספים באוקראינה, ביניהם בשדה התעופה בלבוב.



פקידים (אנטישמיים???) נשלח לחדר צדדי שם קיבלו דו"ח על הפרת בידוד וזאת כאמור על אף ששהה באוקראינה פחות מ-48 שעות (לטענת הפקיד האופציה של פחות מ-48 שעות היא רק על טיסת המשך ליעד כלשהו באירופה/ אמריקה וכדו' אבל לא טיסת הלו"ש מישראל) ואילו בעמדות גבול אחרות לא קיבלו דו"ח. ולכן מי שטס לאומן שיצור יברר אצל הסוכן אצלו רוכש את הכרטיס מה עליו לעשות.

מחירי בדיקות קורונה באוקראינה

מחיר בדיקת הקורונה בקייב ירד ל 2100 גריבנה (כ 77

סליחות "זכור ברית" בפני באי הקיבוץ באומן פתחת ב"א-ש-ר-י י-ו-ש-ב-י ב-י-ת-ך", וכמו סערה של תפילה פקדה את ההיכל כולו, פשוט לא יאומן.

חטוף ואכול...

בבוקר, מיד אחרי התפילה הלכנו כולנו כנהוג לציון הקדוש, מיהרנו בדרכנו כי שמועה הגיעה לאזנינו שה"באנדעס" מכינים התקפה קשה של הפגזות באש חיה על העיר, והוכרחנו "לחטוף" מהר את ההשתתחות על הציון.

לקראת ערב כשהגענו לבית הכנסת לתפילת מנחה, שוב פונה אלי רבי שמשון בבקשה שאתפלל מנחה לפני העמוד. בערב ראש השנה שלנו, להתפלל מנחה לפני העמוד? מי? מה? איפה? במצב בריאותי הקשה כשבחוץ משתוללים ה"באנדעס" ופני בל עמי, כי כאמור מחמת המחלה הקשה שקיננה בי כל הקיץ נשתנה פני עד שלא הכירו בהם פני אדם, אע"פ כן לא יכולתי לסרב ושוב ניגשתי להתפלל מנחה. מיד לאחר מנחה נשנה ונשלש הדבר, רבי שמשון שלח שליח שאמשיך להתפלל ערבית, נו, התפללתי ערבית.

מה עושים עם התראת רבה של אומן?

בליל ראש השנה, הגיע אל הקלויז, כמו לכל בתי הכנסות בעיר אומן, שליח בהול מרב העיר והודיע שעקב המצב הקשה והבשרות הלא טובות המגיעות אודות התקפת קרבות ויריות בין ה'באנדעס' בעיר האמור להתרחש ביום ראש השנה, לכן בעת סכנה זו מבקש הוא שלמחרת היום ישנו הפעם ממנהגם ולא יתפללו בראש השנה באריכות, כי אם ישכימו קום ויסיימו התפילה בחטף, ולאחר מכן יתכנסו בבתייהם ויגיפו התריסים והחלונות כהגנה מפני היריות שיסכנו את הבריות או שישתתרו במרתפים עד יעבור זעם.

כל העיניים נשואות היו לעברו של רבי שמשון בארסקי, ראש החבורה, כדת מה לעשות נוכח דברים אלו? כאשר עזב השליח את המקום, נעמד רבי שמשון על הבימה והכריז בקול גדול: "ס'איז דעם רבינ'ס ראש השנה און מ'וועט דאווענען ווי אלע יאהר!" (= זה הלא הראש השנה של רבינו - נתפלל כבכל שנה!). לשמע דבריו הנחרצים, שוב לא נותר ספק בלב וברור היה שכולם יגיעו למחרת לתפילת שחרית בשעה הקבועה.

ואכן בית הכנסת של חסידי ברסלב, היה בית הכנסת היחיד באומן בו התפללו ביום ראש השנה ללא שינוי, על אף היריות שהחרידו ועזעזו את בית הכנסת כל עת התפילה.

כך במצב קשה שכזה, כאשר מחוץ תאכל חרב והאימה חודרת ללבבות, התבקש רבי לוי יצחק (בגיל 22) לגשת לתפילת מוסף, התפילה המרכזית בראש השנה בקיבוץ באומן.

רבי לוי יצחק היסס, אולם רבי שמשון בהתייעצות עם עוד כמה מחשובי החסידים פקד עליו להתפלל, גם כשאמר רבי לוי יצחק

מ'ערכת ברסלב' הדפיסו אלפי תפילות

קו 'מערכת ברסלב' הדפיסו אלפי תפילות, ובהם "תפילה ע"ו" מספה"ק לקוטי תפילות, לזכות להגיע לימי ראש השנה לקיבוץ הקדוש תשפ"א באומן, התפילות הופצו בריכוזי אנ"ש ברחבי ארה"ב.

עסקני איחוד ברסלב באומן

מפרסמים על זוגות תפילין רבים השוכבים בחדר אבידות ומציאות באומן וממתינים לבעליהן. ניתן לפנות "לאיחוד ברסלב באומן" במספר טלפון 5148*

שומו שמים



שוב חילול קברים בבית החיים של רבינו הקדוש באומן - "וְהָיָה יָד ה' בָּכֶם וּבְאֵתְכֶם" אמר רבה בר שמואל זו חטוטי שכבי (יבמות ס"ג ע"ב): שמועות קשות מגיעות מאומן כי שוב התפרצה מגיפת חילולי הקברים וחולל בית החיים של רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זע"א באומן ברחוב פושקינה 48 מול הקלויז.

הדבר אירע עקב התפוצצות של צינור מים, ופועלי העירייה הגיעו לתקנו, אך לצערנו לא נוכחו במקום מומחים, כך שהדבר נעשה תוך כדי חילול בית החיים ה' ישמרנו.

"יִלְכּוּ מִחִיל אֶל חֵיל"

"פארוואס מאכט איר נישט אייערע ווייבער חסידות'טעס?" - ארגון מורשת הנחל מבשרים על פתיחת ארגון "בנות ברסלב" להאיר אורו של רביה"ק בקרב צאצאיו.

ישיבת אהבת משה

ביתר. רבני הישיבה לצעירים שע"י מוסדות 'אהבת משה' בהנהלת הרב כלפא שליט"א, השוכנת בעיר ביתר, יצאו למסע קודש להעתיק בתפילה על ציון הרשב"י.

בתחילת המסע הגיעו לעיר "ק צפת תוב"א לשמוע דברי

נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון האלוקים



רבי אהרן זצ"ל יושב עם יבדל לחיים אביו רבי מסעוד שליט"א

ממירון מגיעה הבשורה המרה על הסתלקותו של הגאון חסיד רבי אהרן גבאי זצ"ל, מחשובי תושבי ישוב מירון, בנו של יבדל"ט הגה"ח רבי מסעוד גבאי שליט"א מחשובי רבני ברסלב בצפת, לאחר שנות סבל ומכאובים והוא בן 65 בפתירתו.

...

התפרסמו דבורי אמונה שאמר ממיתת חוליו וייסוריו המרים הגה"ח רבי אהרן גבאי זצ"ל ליוצאי חלציו ימים ספורים טרם הסתלקותו: כשהבורא מייסר את האדם ומצער אותו - בזה בעצם הוא מייסר את עצמו כמו שכתוב "בצרתם לו צר" כי הקב"ה מצטער בצער היהודי, ואע"פ כן הוא מביא אלה הייסורים מאהבתו אל בניו, דוגמת אמא המייסרת ומצערת עצמה בלידת וגידול צאצאה והכל לטובתם ומאהבתה אותם, כי יש לנו רווח גדול מהייסורים. ומהו הרווח שלנו מהייסורים? את זה אנחנו לא יכולים להבין, בזה אנחנו צריכים להאמין באמונה תמימה ופשוטה, אבל זה שהוא מייסר עמו בזה שנותן לנו ייסורים זה מוכרח ממש!

וכשיתבונן האדם בדבר יתמלא רחמים עצומים אליו יתברך, וההבנה באהבתו הגדולה של השי"ת אלינו תתעצם בכפל כפליים, כי רואה פה אהבתו לאין גבול ושיעור שמוכן לייסר עצמו כ"כ בשביל טובת בניו. והדגיש שלחשוב שהדוך היחידה של השי"ת להרעיף טוב על האדם זה רק ע"י ייסורים חלילה, זה מקטין את גדולתו, אלא זה אחד מהדרכים בהם הוא בוחר להשפיע עלינו טובות. עכ"ל.

"וְכַבֹּד עָשׂוּ לוֹ בְּחַתּוֹ - מַלְמַד שֶׁהוֹשִׁיבוּ יְשִׁיבָה עַל קִבְרוֹ"

'איחוד ברסלב באומן' מתכננים לראשונה בהיסטוריה, להקים כולל אברכים ללימוד תורה בהיכל ציון רבינו הקדוש באומן.

מדינה בפני עצמם, ועל מנת לאפשר את קיום הקיבוץ תוך צמצום סיכון ההדבקה. הרישום המוקדם הינו ללא עלות.

חברת הטיסות 'אוקראינה אינטרנשיונל'

חברת אוקראינה אינטרנשיונל הודיע כי חידשה את הטיסות הסדירות בין אוקראינה וישראל. הטיסות התקיימים, בימי חמישי וראשון בלבד, לקיב בוריספול, ופעם בשבוע, ביום חמישי, לאודסה.

מחיר הטיסה, על פי הפרסום, הינו כ-160 דולר לכל כיוון (כולל כבודה, כולל אפשרות שינוי כרטיס, בכפוף לעמלה - ללא אפשרות ביטול כרטיס).

נציין: בשל מגבלות הקורונה, שמורה הזכות לחברה לבטל טיסה עד יום הטיסה עצמו, חברות התעופה מבטלות טיסות שביצוען אינו כלכלי עבורן (למשל, אפילו אם המטוס מישראל לאוקראינה מלא אבל הטיסה מאוקראינה לישראל לא מלאה - עלולה חברת התעופה להחליט שהטיסה אינה כלכלית עבורה - ולבטל אותה).

עצרת תפילה לקיום הקיבוץ בר"ה



ירושלים - עצרת תפילה רבתית התקיימה בבית הכנסת הגדול דחסידי ברסלב במא"ש למען קיום הקיבוץ בימי ראש השנה על ציון רבינו הקדוש באומן, בשילוב דברי נהי בתום ימי השבעה על הסתלקות הגה"ח רבי אברהם יצחק כרמל זצ"ל.

נשא דברים נרגשים הגה"ח רבי שמעון שפירא שליט"א שביאר על מה נזעקנו: א. על פטירת כמה מאנ"ש לאחרונה בדמי ימיהם ובפרט על פטירת הגה"ח רא"י כרמל זצ"ל. ב. תפילה לביטול הווירוס הידוע, ושכל החולים ובפרט מאנ"ש יחלימו במהרה. ג. שנוכה לבוא לציון רביז"ל על ראש השנה ללא שום מניעות.

לאחר דבריו החלה העצרת, כשהציבור אומר תהלים מפרק צ ועד הסיים. לפני העמוד ניגש הגה"ח רבי אברהם אלחנן היילפרין שליט"א. לאחר מכן נשא דברים הגה"ח רבי שמעון צבי שפירא שליט"א והאריך שאנו צריכים להתעורר על פטירת כמה מאנ"ש היקרים בתקופה האחרונה וביניהם מיקירי קרית דשופריא ובעיקר על הגה"ח רבי אברהם יצחק כרמל זצ"ל וגם הזכיר את אביו הגה"ח רבי נתן דוד שפירא זצ"ל - שעד עתה עדיין לא נספד כהלכה. לאחר דבריו נאמרו התפילות המיוחדת שנקבעו על ידי הרבנים גדולי זקני אנ"ש שליט"א. לפני העמוד ניגש הגה"ח רבי בנימין כהן שליט"א.



הדרכה התעוררות והתחזקות מפי מנהיג קהילת "נחל נובע" צפת - הגה"ח רבי אפרים קעניג שליט"א.

הרבו בתפילה ותחנונים

הרבו בתפילה לרפואת הגה"ח רבי שלמה אהרן בן שינידיל גוטליב שליט"א מחשובי משפיעי אנשי שלומינו הזקוק לרחמי שמים מרובים בתושח"י.

תורה הזמנית

לקראת לימוד תורה י"ג בספה"ק ליקוטי מוהר"ן, יצא לאור הספר הנפלא 'מסילות' נתחבר ע"י הרה"ח ר' יואל משי ז"ה שליט"א. הספר מעורר בהסכמותיהם של חשובי אנ"ש, טעמו וראו כי טוב הוא!!

היכי דמי ברסלב'ר חסיד

נחשף כתב שכתב הגה"ח רבי אברהם יצחק כרמל זצ"ל יום לפני פטירתו בזה"ל: "בס"ד, ט"ו תמוז תש"פ, רבנו של עולם, אני מתחייב בזה בלי לשון ומשמעות של נדר ח"ו שבכל יום ויום אפרש כל שיחתי לפניך, שהיא העצה הנקראת התבודדות, ואשתדל ואתאמץ בזה בכל כוחי בל"נ. ואני תפילה שתחזקני ותאמץ לבבי לקיים זאת כל ימי חיי עד שגם ביומי האחרון לאחר אריכות ימים ושנים, אזכה לקיים זאת, ויהיו כל ימי בתשובה. אברהם יצחק בן הינדא"

הילולת הגה"ח רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל

ירושלים - לרגל יומא דהילולא של הגאון החסיד רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל התקיימה סעודת הילולא בבית הכנסת הגדול דחסידי ברסלב במא"ש בשילוב אסיפת חיזוק לחידוש 'הוראת קבע' להחזקת בית ה'.

לקיים בנו חכמי ישראל

הרבו בתפילה לרפואת הגה"ח רבי משה קרמר שליט"א ורעייתו הרבנית תלית"א הזקוקים לרחמי שמים בתושח"י היות ואינם חשים בטוב מזה כמה ימים:

השמות לתפילה - רבי שמואל משה בן מרים שרה שליט"א והרבנית הינדא רבקה בת אסתר יהודית תלית"א.

הכנסת אורחים המרכזית "אזמין"

הכנסת אורחים המרכזית באומן - "אזמין" (שיינר) יצאו בקריאה לכלל אנ"ש הנוסעים לאומן, להירשם לסעודות ולציין את העדפותיהם, על מנת לאפשר להם להיערך לפרויקט הכנסת אורחים בצל הקורונה.

במסגרת ההיערכות, מבקשים עסקני הכנסת אורחים למלא שאלון, הכולל מלבד השאלות הרגילות, גם עוד כמה שאלות.

בהכנסת אורחים אומרים כי השנה ע"פ דרישת הרשויות יחולקו מתחמי הכנסת אורחים למתחמים נפרדים לבני כל



מוקף בעיגול - הגה"ח רבי שמעון ברסקי זצ"ל

לרבי שמעון שבלבו מתגנבים "פניות" שונות, לא נענה לו, ופקד עליו: גש אל העמוד, ורבי לוי יצחק ניגש.

באמצע תפילת "הנני העני מומעש", ניגש אליו רבי אבא ליינסקי בשליחות רבי שמעון ולחש לו באזנו: העיר בוערת באש, הסכינים וכלי המשחית שולטים בראש כל חוצות, ובלבך פניות?!

תפילתו של רבי לוי יצחק הלהיבה ועוררה מאוד את כל אנ"ש, קולו האדיר והנעים רווי הרגש החודר לבבות עורר מאוד את כל הקהל. באחת הפעמים ניגש אליו רבי הירש לובארסקי נכדו של רבינו ואמר לו: כשהתפללת, חשבתי שרבי נחמן מטולטשין מתפלל.

"צושאסן זאל איך ווערן אבער אויף ראש השנה וועל איך פארן"!!!

מעניין לציין את מסירות נפשו של רבי יצחק דאכאווער (עובד ה' גדול ומופלג, וגם סוחר נכבד. מידי שנה בשנה היה מתחיל ומסיים את כל הליקוטי הלכות מחמישה עשר באב ועד ראש השנה). שהצטרף אלינו בעגלה, וכשרצה בשנה זו לנסוע לראש השנה, היה הדבר קשה מאוד לאשתו שהתחננה איליו: ר' יצחק, להיכן אתה נוסע והרי הורגים ורוצחים בדרכים?!... והוא השיב לעומתה בנחישות: "צושאסן זאל איך ווערן אבער אויף ראש השנה וועל איך פארן"!!! (ידה איירה, אבל לראש השנה אסע!...) ואם אמנם איהרג הרי אשמח בכך שלפחות בשנה שעברה זכיתי להיות בראש השנה... אולם לא לנסות לצאת לאומן לראש השנה זאת לא אוכל בשום פנים ואופן!... ולבסוף, כאמור נסע אתנו בעגלה והיה בראש השנה בקיבוץ של הרב"ה, ואף זכה לשמש באותו קיבוץ כ'בעל התוקע' וחזר לביתו בריא ושלם, ומאומה לא אירע לו...

וכאז כן עתה...

דעם רבינס כח איז זייער גרויס: כוחו של רבינו גדול עד מאוד! זה היה אז וזה גם עכשיו, גם היום הזה כוחו וגבורתו של רבינו רב למאד...

פקו לילאי אונק מיוזבן
בכל המידע שתדרש
בבואך לציון הקדוש
באומן

קול
אומן
בהכוונת רבני וזקני חשובי אנ"ש שליט"א



0799-30-2000